

сам автор — це була битва. І битва була виграна. Головний мотив роману і всього життя Буковскі — у прийнятті себе справжнього без зайвого пафосу та бажання займатися своєю улюбленою справою, не звертаючи уваги ні на кого, навіть на самого себе.

Розглянуті твори є різноплановими за місцем і часом розвитку подій, сюжетом, авторським стилем, художніми особливостями тощо. Але вони ж мають численні спільні ознаки, серед яких виділимо наступні:

- розповідь від першої особи, що породжує довіру читача через відчуття сповіді;
- головний герой позбавлений ілюзій;
- хвацький стиль, який доходить до цинізму і підкреслює чесність;
- відмова від поетизації світу і людини;
- своя правда війни і правда життя;
- ненависть до оптимістичної дурості;
- приймання речей такими, якими вони є;
- мізантропія як здатність безстрашно дивитися в світ і бачити його, а не розуміти, нав'язуючи свої штампи;
- величезна любов до людини.

Ці спільні ознаки різнопланових творів дозволяють нам говорити про єдину правду Луї-Фердінана Селіна та Генрі Чарлза Буковскі.

СЕКЦІЯ:
ФІЛОСОФСЬКІ ТА СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ ВИМІРИ СУЧАСНОГО
СУСПІЛЬСТВА

В. В. Лисенкова

НЕОПРЕДЕЛЁННОСТЬ: ФИЛОСОФСКИЙ РАКУРС

Соотношение социомикромира и социомacroмира в человеческой жизни постоянно изменяется. В разные периоды биографии то один элемент, то другой выходят на первый план. В подростковом возрасте социомacroмир становится чрезвычайно актуален. А в период зрелости возможно погружение человека именно в социомикромир. Однако важно, чтобы их соотношение в человеческом существовании было гармоничным для самой личности в каждый конкретный период.

Також необхідно учитувати ступень задоволеності людини своїм буттям. Вона во багатом заваисит от того, насколько полно субъект реализует свои подлинные потребности. И здесь нужно отметить, что и в социомacroмире, и в социомикромире должны быть возможности для их удовлетворения. Но часто действительность этого не предоставляет. В таком случае постепенно увеличивается неудовлетворённость своей жизнью и судьбой. Конечно, человеку порой удаётся изменить условия своей деятельности таким образом, чтобы увеличить ступень своей реализованности. Но это далеко не всегда легко сделать.

Кроме всего сказанного, в соотношении этих миров складывается постепенно определённый баланс. Он, безусловно, уникален. И, если этот баланс нарушается, неминуемы кризисы в человеческой жизни. В современную

епоху господства мегамодерна як раз і порушуються налажені ритми людського існування. І траєкторія маятника залишає людей без звичної опори, визначеності буття. Це стан є дуже складним для людської психіки.

Якщо ж підійти до цього положення усвідомлено, то є можливість змінити свій звичний уклад життя і побачити нові перспективи. Вони існують у розширенні рамок звичного, уходу від стандартного, русі до невідомого, але під час продуктивного.

Наприклад, зараз світ живе в стані підвищеної невизначеності. Епідемія виявила можливість і реальність невизначеності в тих областях людського життя, які раніше були більш передбачуваними. Як відомо, невизначеність, зокрема, впливає на процес прийняття рішень і суттєво ускладнює його. Це створює умови для зростання кількості ризиків і ймовірності помилок. В такій ситуації зростає необхідність розуміння відбуваються змін і розширення діапазону алгоритмів продуктивного дії.

В цьому дуже може допомогти саме філософська культура, яка заробується в процесі філософізації. Приблизно до багатовікової людської мудрості, яка виходить з суттєвого розуміння процесів життя, допоможе побачити нові перспективи і підходи там, де вони ще не діагностувалися.

Філософізація передбачає не тільки змістовий аспект. Форма творчого досягнення дійсності дозволить зрозуміти закономірності змін у світі, яких стає все більше. І не тільки зрозуміти ці закономірності, але й використати це знання в нових нестандартних умовах.

Хоча в цьому плані дуже впливає тенденція, яка зміцнилася з розширенням інформаційного середовища. Багато різноманітної інформації, легкість її знаходження викликає в суспільстві величезний спокусу імітації інтелектуальної діяльності, псевдоінтелектуалізацію. Перехід одного інформаційного блоку до іншого відбувається без серйозного напруження думки, так сказати «по накатаній». Конструювання інформаційних продуктів здійснюється формально, і поступово людина відчужується від думки або не навчається цьому. І негативні наслідки такого стану вже простежуються. Але протистояти цьому необхідно заради перспектив подальшого розвитку суспільства і можливості його удосконалення.

Ю. В. Чуприна

ФІЛОСОФСЬКО-КУЛЬТУРНІ ТА ВІЙСЬКОВІ ВИКЛИКИ «ЗІТКНЕННЯ ЦИВІЛІЗАЦІЙ»

Назви напруженої ситуації протистояння між Заходом та іншим світом триває вже не одне століття. Почасти, від різниці у світоглядній картині світу, а в чому – і від небажання інтеграції у єдиний світовий простір та глобалізації на протидію глобальним тенденціям. Після закінчення Холодної війни, ліва частина дослідників розмірковувала про нові загрози та виклики цивілізаційного масштабу. Не був винятком і Самуель Гантінгтон, який у своїй праці «Зіткнення цивілізацій та перебудова світового порядку», наголошував